

650. VÝROČIE SOLOŠNICE

Asi každý z nás zažil nejakú oslavu, narodeniny, meniny či iný dôvod k príjemnému stretnutiu rodiny či známych. Pripraví pohostenie, muziku a už je „ruka hore“.

No teraz máme trochu zvláštneho oslávenca - „Našu obec“ a má už pekných 650 rokov. Z historického hľadiska to možno nie je veľa, veď také pyramídy sú oveľa staršie, no z toho ľudského je to pekných pár generácií. „A čo si predstavujete pod pojmom naša obec, Kefalín?“ znie známa fráza z filmu. Je to najlepšie miesto pre život, úrodné polia, okolo nádherné lesy, čistý vzduch, ale hlavne to sú ľudia, čo tu žijú, lebo bez nich by nebola obec obcou. Naša dedinka je tu už pekných pár storočí, ľudia s ňou zažili dobré aj zlé časy, menili sa panovníci aj režimy, prežili hladomor, požiare, povodne či iné katastrofy, no aj vojny, v ktorých mnohí položili svoj život za slobodu. No a čo dnes? Čo tu zostane po nás? Možno sa stačí len

niekedy na prechádzke po Sološnici zastaviť poobzerať sa, čo sa tu všetko nachádza. Netreba stavať paláce, stačí sa len starať o to čo tu máme, aby aj ďalšie generácie mali „čo a kde“ oslavovať ako nám zanechali naši predkovia.

Tak Ti, milá obec, želim ešte ďalších minimálne 650 rokov, nech si zveľaďovaná, nech sa rozrastá a nech si naďalej „najlepšie miesto pre život“. A Tvojim obyvateľom želim veselé oslavy a dúfam, že sa v hojnom počte stretneme a zabavíme na Krupolovom dni - oslavách 650. výročia obce. „Tak nazdravím !“

A.K.

MIŠKIN POHĽAD NA ZEMIAKY

Bandurky, grule, krumpky, erteple, švábka. Hádam pre žiadny iný druh ovocia či zeleniny sa nenájde v slovenských regiónoch toľko výrazov ako pre zemiaky. Viac je asi už len spôsobov ich prípravy. Jeme ich varené, pečené, pučené, plnené, opekané, ako hranolčeky, lupienky, placky. Bez zemiakov by neboli ani „typické“ slovenské jedlá ako bryndzové halušky, pirohy, lokše alebo placky.

Zemiaky pochádzajú z Južnej Ameriky a do Európy ich na lodiach spolu so zlatom a striebrom priniesli španielski moreplavci, ktorí v 16. storočí plienili ríšu Inkov. Zo začiatku sa ich pestovanie príliš nerozšírilo, pretože farmári považovali cudzokrajnú plodinu za niečo pohanské a nečisté. Podobne ako paradajky, aj zemiaky sa najskôr pestovali len ako okrasné rastliny v záhradách panských sídel a kláštorov. Obdobie nedôvery voči zemiakom pretrvávalo na starom kontinente takmer dvesto rokov. Vo väčšom sa začali zemiaky na Slovensku pestovať až od konca 18. storočia, keď sa tri roky po sebe urodilo veľmi málo obilia a ľudia potrebovali alternatívu. Odvtedy patrili zemiaky k najviac pestovaným plodinám najmä v severných oblastiach územia.

Zemiaky sa v domácnosti škraľujú aj niekoľkokrát do týždňa. Vďaka tomu, že dokážu zasýtiť organizmus, vyslúžili si prezývku „druhý chlieb“.

Moje detstvo nebolo ničím iným. Vyrastala som v dedinke Melčice Lieskové pri Trenčíne s mamou a babkou. Sme veľká rodina, takže vždy bolo u nás navarené, napečené a zemiakové jedlá patrili k tým najobľúbenejším. Dodnes, keď nemáme v špajzi zemiaky, mám zvláštny pocit, že chýba niečo základné. Medzi moje najobľúbenejšie tradičné zemiakové jedlá určite patrili francúzske zemiaky, pečené zemiaky s bryndzou a kefirom, zemiakové placky, v neposlednom rade nami najobľúbenejšie halušky či šúľance. V lete nezabudnuteľné zemiaky v pahrebe s kúskom masla, v zime zemiakový šalát, ktorý nesmie chýbať na vianočnom stole...

Keď som sa posunula vo varení ďalej a začala som experimentovať s dovtedy neznámymi surovinami, objavila som aj iné druhy zemiakov a priprav. Rada skúšam nové druhy zemiakových pyr, polievky či prívarky zásadne zahusťujem zemiakmi namiesto múky, zo zemiakov rada pripravujem moderné prílohy ako gratin, fritattu či quiche. Medzi moje najobľúbenejšie „cudzie“ zemiaky patria s istotou batáty - sladké oranžové zemiaky a violetky - fialové zemiaky. Majú chuť i konzistenciu podobnú klasickým zemiakom, no farba a jemná aróma krásne oživí vaše slávnostné jedlá. Pripravujú sa úplne rovnako klasické zemiaky, najjednoduchšie z nich vyčaríte úžasné batatové či violetkové pyr.

ČOKOLÁDOVÝ KOLÁČ SO SLADKÝMI ZEMIAKMI

Na veľký hlbší plech potrebujeme:

- 500 g uvarených sladkých zemiakov
- 250 g masla
- 200 g 55 % čokolády (ale môže byť aj viac percentná)
- 4 vajcia
- 240 g hnedého cukru
- 300 g hladkej špaldovej múky
- 50 g kakaa
- 4 čl prášku do pečiva

Na posypanie:

- 200 g nasekanej 55 % čokolády
- 200 g nasekaných sušených brusníc, príp. orieškov / mandle, lieskovce...

Postup

Dáme si variť ošúpané a na kocky nakrájané sladké zemiaky. Uvaríme do mäka. Potom ich ešte teplé riadne popučíme na hladučkú hmotu. Primiešame rozpustené maslo a ešte raz dôkladne pučíme. Primiešame vajčka, rozpustenú čokoládu, v ktorej si necháme rozpustiť aj cukor, múku, kakao a prášok do pečiva. Cesto dáme na plech, ktorý si vystelieme papierom na pečenie. Husté cesto rovnomerne rozotrieme. Na vrch dáme rovnomerne nasekanú čokoládu a nasekané ovocie/oriešky. Pečieme 30-40 minút pri 160 stupňoch. Výborne chutí so šľahačkou.

PRÍHOVOR

starostky obce

Milí čitatelia,

september je v plnej sile. Z dovolení sa už vrátili aj tí, ktorí si ju chceli užiť „po sezóne“, pretože im viac vyhovuje tichšie prostredie, deti v škole a škôlke už dokreslili obrázky a dopísali zážitky z prázdnin, v záhradách už odkvitajú echinacey a aj muškáty už sa čochvíľa stratia z balkónov a okien. Našťastie, aj voda v potoku opäť začala tiecť.

Áno, život ide ďalej aj u nás v obci. V marci sme prekročili po dlhej dobe počet obyvateľov nad 1 600 a od augusta už evidujeme 1 616 obyvateľov. Aj to je znamením, že život na dedine ma stále svoje čaro, že ľudia aj tu dostanú kvalitné služby a športové a kultúrne vyžitie je tiež dostupné. Musím však skonštatovať, že kedysi bol život na dedine chudobnejší, ale bohatší na človečenstvo... ale o tom niekedy nabudúce, teraz poďme k tým lepším správam.

Veľmi sa teším, a verím, že aj mnohí z Vás, že sme zakúpili fekálny prívies a sme schopní vyvážať „za rozumnú cenu“ žumpy. Tí zodpovednejší vedia, že niekedy s tým bol naozaj problém. Nečudo, veď spoločnosť Agropartner má svoje úlohy a v prípade priaznivého počasia ich logicky uprednostnili pred vývoz žump. Verím, že technicky aj personálne budeme stíhať a že budeme vyvážať aj tam, kde sa doteraz nevyvážalo, ale vypúšťalo kde-kade.

Tiež som veľmi rada – ale hlavne občania žijúci v „Hornom konci“, že po dlhých mesiacoch majú novú cestu a upravené rigoly. Takže túto ulicu teraz pokladám za „kompletnú“, pretože tam máme nový vodovod, kanalizáciu, rigoly a aj cestu. Možno ešte vymeniť svietidlá za LED-kové ☺.

Ku koncu mesiaca júl nám skončila zmluva na vývoz komunálneho odpadu so spoločnosťou FCC (predtým ASA Zohor) a na základe verejného obstarávania sme uzatvorili zmluvu so spoločnosťou TEKOS. S tým prišli aj nové smetné nádoby, nakoľko spoločnosť FCC nebola ochotná zberné nádoby odpredať. Ich výmena bola náročná – časovo aj personálne, ale postupne sme to zvládli a vy-

ladili nedostatky. Zistili sme, že viaceré domácnosti mali zaplatené malé nádoby a využívali veľké, alebo že mali zaplatený vývoz 1x mesačne a nechali si vyvážať každý druhý týždeň. Prípadne oboje. Ďalší krôčik v „upratovaní“ sme urobili aj tým, že sme zaviedli nálepky, kde je uvedený rok (t.j. 2017). Bez tejto nálepky by ste smeti nemali vyvezené, takže sme k polroku mali zaplatené takmer 95 % poplatkov za vývoz smetí. Keďže už je len málo tých nezodpovedných, ľahko vieme, komu nevyvážať a tak sa na nové zberné nádoby tieto nálepky neprelepovali. Stále sa stretávame s požiadavkou úplne odpustiť tento poplatok, pretože v domácnosti sa netvorí žiaden odpad, prípadne, že si ho „chatári“ berú domov a tam ho vyhadzujú. No toto neakceptujeme. Z poplatku za komunálny odpad platíme aj zber nadrozmerného odpadu, odpadu z cintorína a podobne a podľa zákona je poplatníkom každý, kto vlastní v obci nehnuteľnosť.

Ďalšou milou novinkou je otvorenie 3. pavilónu v MŠ. Ten bol rok zatvorený, no počet detí stúpol na 53 a tak opäťovne tento pavilón otvárame. Napodiv, v regióne je málo kvalifikovaných učiteľiek a bol problém zohnať aj nekvalifikovanú. No verím, že nasadenie nových pani učiteľiek a ich záujem o túto prácu bude väčší a deťom sa dostane rovnako kvalitnej starostlivosti.

V lokalite „Pri gaštanoch“ sme zrevitalizovali bývalé smetisko. Otvoril sa tak nový dostatočne veľký priestor, ktorý sme upravili štrkom a urobili z neho parkovisko pre turistov. Tí parkovali v blízkosti rodinných domov a ich obyvatelia tak často sami nemali kde parkovať. K údržbe prišlo aj v toku Sološnického potoka. S čistením sme začali najprv my, no na moje apelovanie na SVP sa zapojili v auguste aj oni a potok vyčistili od násosov. Opäť je tak možné v potoku vidieť znížené dno pri hasičskej zbrojnici, na ktoré už mnohí zabudli a má slúžiť na rýchle načerpanie vody.

Verím, že v ďalšom spravodaji Vás budem informovať o rozšírení ČOV, o rekonštrukcii sociálnych zariadení pri telocvični v ZŠ a aj na ihrisku, o vybudovaní workoutového ihriska na športovom štadióne ale i nových podaných či podporených projektoch. Dovtedy Vám všetkým prajem veľa zdravia a hlavne veľa dôvodov na úsmev ☺.

Anna Čermáková

NAŠE PROJEKTY

Obec Sološnica sa aj v tomto roku uchádzala o dotácie z rôznych oblastí. Niektoré boli menšie, iné významnejšie. Medzi tie patrí už po tretíkrát predložený projekt na **zateplenie budovy ZŠ a výmenu okien**. Projekt sme predkladali na Envirofond a výška požadovanej dotácie bola 200.000 €. Tu sme ešte nedostali odpoveď.

Aj ďalším projektom „**Vybudovanie a skvalitnenie technického vybavenia odborných učební ZŠ Sološnica**“ smerujeme k celkovej modernizácii výučby na základnej škole. Uchádzame sa o dotáciu vo výške 120.500 €, ktorá by mala v prípade podpory smerovať do jazykovej učebne, biologickej/chemickej učebne, knižnice a technickej učebne.

V uplynulých týždňoch ste si určite všimli, že v obci pribudli kamery. Projekt „**Vybudovanie kamerového systému v obci Sološnica**“ ktorý sme tiež predkladali už trikrát a až teraz sme získali z Ministerstva vnútra SR z programu Prevencia kriminality dotáciu 5.000 €. V rámci rozširovania tohto kamerového systému už bola podaná aj nová žiadosť na jej rozšírenie o 8 ks kamier, ktoré by monitorovali ďalšie lokality ako hospodársky dvor za KD, Materskú školu, ihrisko a Základnú školu a výška požadovanej dotácie je 12.400 €.

Aj na MF SR sme zaslali žiadosť o dotáciu na výmenu dverí na Dome smútku v Sološnici vo výške 13.000 €. MF nám zatiaľ neoznámilo výsledky vyhodnotenia tejto výzvy.

Z Úradu vlády sme v marci tiež žiadali dotáciu vo výške 12 825 € na bezúdržbové detské ihrisko. Žiaľ, namiesto toho, aby podporili aspoň niektoré žiadosti, jednoducho výzvu koncom augusta zrušili s odôvodnením, že bolo veľa uchádzačov a málo peňazí... Taktiež sme sa uchádzali o menšie projekty a väčšinou boli podporené:

Bratislavský samosprávny kraj podporil nasledovné projekty:

Posilňuj telo na čerstvom vzduchu! sumou 1.500 € na vybudovanie workoutového ihriska,

Kapitoly z dejín Sološnice – brožúra – sumou 1.000 €, **Krumpolový deň 2017** sumou 1.000 €.

Z nádiacie ZSE sme získali sumu 650 € na projekt **V Sološnici dobre, v Sološnici hravo**. Projekt podporí tvorivé dielne a súťaž v jedzení krumpolových puacek na Krumpolovom dni.

Ďakujem všetkým, ktorí mi pri vypracovávaní projektov pomáhali a verím, že spolu budeme schopní predložiť nové a zaujímavé projekty.

JARNÉ VTÁČA

Obec Sološnica v tomto roku opäť finančne podporila niektoré voľno – časové aktivity pre deti a mládež. Niektoré ešte prebiehajú, iné sú už ukončené. A o tých by sme Vás chceli v krátkosti informovať.

Cieľom projektu Jarné vtáča bolo priblíženie tradičných ľudových zvykov jarných mesiacov v našom regióne i v iných regiónoch Slovenska. Do projektu sa zapojili deti vo veku od 6 do 10 rokov.

Dnešné deti a mládež poznajú len málo z toho, čo nám tu naši pred-

kovia zanechali. Možno povedať, že poznajú a oslavujú Vianoce alebo Veľkonočné sviatky, ale to je len minimum zo zvykov a tradícií, ktoré sa na Slovensku uchovali. Preto sme sa rozhodli prostredníctvom projektu čiastočne priblížiť zvyky a tradície našich predkov v našej obci a na Slovensku.

Deti sa oboznámili s prvkami ľudovej kultúry, tradíciami a zvykmi v obci. Získali vedomosti, skúsenosti a zručnosti pri tvorbe dekoratívnych predmetov, pri výrobe herbára. Zoznámili sa so sološnickým krojom i krojmi z iných regiónov.

Pri realizácii projektu deti s veľkou radosťou privítali možnosť vyskúšať si prácu s rôznym materiálom a zoznámili sa s rôznymi technikami práce.

Materiál, ktorý sme si vďaka podpore obce Sološnica mohli zakúpiť, naďalej využívame, či už na výtvarnom krúžku alebo v školskom klube. Ďakujeme!

Anna Blahovičová

Minuloročný veľký úspech našich futbalových nádejí (vyhrali súťaž prípraviek okresu Malacky) pravdepodobne spôsobil a vyvolal u ďalších detí o futbal veľký záujem. A hoci sa im tento rok víťazstvo obhájiť nepodarilo (skončili na piatom mieste), neodradilo ich to a naďalej sa vo veľkom počte zúčastňujú športových akcií – tréningov, zápasov, turnajov. Pre nás všetkých, ktorí sme v miestnom futbale akokoľvek zainteresovaní, je to veľká radosť, keď v neposlednom rade ide aj o reprezentáciu nášho futbalového klubu a obce.

Aj kvôli tomuto faktoru sme sa rozhodli dokúpiť veci, ktoré sa najčastejšie používajú a bez nich by sa ani futbal hrať nedal – lopty a siete. Tie, ktoré používame, máme prakticky od založenia prípravky, tzn. 5 rokov a začína sa na nich prejavovať „zub času“. Zakúpili sme 15 nových tréningových lôpt (väčšina z nich sú repliky tých, s ktorými sa hrali posledné majstrovstvá Európy vo Francúzsku v roku 2016), dve nové siete na bránky a ochrannú sieť na nový lapač k vedľajšej „tréningovej“ ploche, ktorý sme postavili za pomoci členov futbalového klubu.

Marián Frühauf

NA IHRISKO! Projekt s týmto názvom realizuje OZ Mateřina dúška. Jeho cieľom je pozvať čo najviac detí a mládeže na športový areál v obci. V rámci projektu bol zrealizovaný aj denný športový tábor, počas ktorého si deti vyskúšali rôzne loptové športy. Na veľkej betónovej ploche pribudne kôš a čiary na streetbal, či vybíjanú, ostane priestor aj pre Živé človečko, plocha pre plážový volejbal bola doplnená pieskom a novými sieťkami. Veríme, že ihrisko bude pravidelne navštevované nielen deťmi, ale aj mládežou a postupne dopĺňané novými prvkami nielen pre deti, ale pre širokú verejnosť.

Projekt podporila Nadácia pre deti Slovenska z verejnej zbierky Hodina deťom.

Futbalový klub v Sološnici získal dotáciu vo výške 2.000 € na projekt „Budova na ihrisko - rekonštrukcia vnútorných priestorov“. Projekt podporil Bratislavský samosprávny kraj v rámci podpory športu.

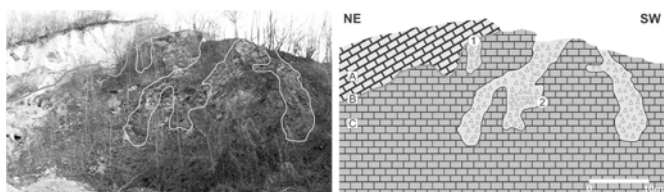
Na podnet občanov a spolu s nimi sa snažíme zveľaďovať svoje okolie. V časti Betlehem sme 2. augusta usporiadali brigádu – natieranie preliezok, kde stačila účasť obyvateľov tejto časti. Veríme, že ako parkovisko tak i preliezky splnia svoj účel.

ANTON SRHOLEC

Koncom augusta prispeli mnohí občania trvanlivými potravinami do zbierky, ktorú sme venovali komunite Resoty. Túto komunitu založil pred 24-mi rokmi rímskokatolícky kňaz a filantrop Anton Srholec (* 1929 – † 2016). Ide o zariadenie pre mužov, ktorí sú v núdzi a tu im poskytnú ubytovanie a stravu. Ak je to len trochu možné, hľadajú si prácu a prispievajú na chod zariadenia. Každý člen má tri kľúče - od izby, od chodby a od ulice...

Viac sa dozviete na www.resoty.sk.

Všetkým zapojeným ďakujeme.

KEBY STE NEVEDELI...

Na Slovensku je veľa pozoruhodných miest, niektoré sú zaujímavé svojím vzhľadom, kultúrou či svojou históriou. Niektoré nás okúzlia, no iné v nás neprebudia žiadne pozitívne pocity. Niekde sa radi vraciame, no ku niektorým nenadobudneme žiaden vzťah. Preto si ich vyberáme hlavne podľa toho, čo by nás mohlo zaujímať. Sú však i také, ktoré v nás vzbudia pocity aký je človek hlúpy. Zanedbané okolie, všade hromady odpadu...

Jedno takéto miesto máme i v Sološnici. Zanedbané s navážkami stavebného odpadu, bio ale i komunálneho odpadu. Tabuľa zákaz vývozu odpadu je už takmer zasypaná, tak prečo niečo nepridať. V tom množstve, ktorý tam už je, sa to stratí...

Možno keby ste vedeli, že to miesto niekoho zaujíma, že tam chodia i exkurzie zo zahraničia... Možno keby tam bola dajaká náučná tabuľa...

Ale kde takéto miesto v Sološnici je? Čím je zaujímavé, že sem chodia i odborníci zo zahraničia?

Asi všetci dobre poznáte záhradkársku osadu Jamy. Než prideme k jej hlavnej bráne, ktorá sa nachádza na konci, vojdete do starého lomu. A presne tu si predstavte svet bez ľudí, keď sa tu prehánali dinosauři. Kedy Malé Karpaty, len vznikali. Už i vtedy tu bolo územie, kde boli jaskyne a iné krasové formy. Cez jaskyne tiekla voda, ktorá so sebou okrem rôznych morských živočíchov transportovala aj iné horniny. Tie sa po zrútení stropov začali premiešavať s vápencami, ktoré teraz tvoria Plavecký kras. Tomuto územiu, ktoré tu bolo pred asi 65 miliónmi rokov, vravíme paleokras (starý kras). Takzvaná kržliarska brekcia, ktorá sa tam teraz nachádza, je priamym pozostatkom tohto zaniknutého krasu. Ak sa tam raz vyberiete, priamo v lomovej stene uvidíte červené horniny, ktoré vyplňajú dutiny v sivých vápencoch. Tieto červené horniny sú odrazom suchozemského prostredia, kedy boli podmienky na vznik krasu na konci druhohôr. Nad nimi možno vidieť transgresiu – nástup mora v treťohorách v podobe morských sedimentov. V lomovej stene ich možno identifikovať ako bėžové vápence. Obsahujú skameneliny dierkavcov a iných vyhynutých morských organizmov. A nie len to...

Tak už viete! Preto chráňme a vážme si čo tu máme.

Marek Veľšmid

ČISTENIE PRAMEŇA

Ešte na jar tohto roku sa niekoľko detí rozhodlo vypátrať prameň sološnického potoka. Jeden z hlavných prameňov nášho potoka sme našli po dvoch hodinách turistiky a hľadania. Prameň sme vyhrabali, odfotili a ako praví turisti aj z neho odpili. Sološnický potok je prítok rieky Rudavy a pramení v Malých Karpatoch v časti Biele hory, pod vrchom Veľká Vápenná (Roštún), vo výške približne 530 m n. m. Bolo nájdených 7 prameňov, ktoré sa spájajú a tvoria potok. Okrem prameňov má aj viac ako 10 prítokov mimo obce a niekoľko prítokov z pramienkov priamo v obci, časti Staré Potoky. Ako ste si mohli všimnúť, časť potoka v dedine bola vyčistená a po veľmi dlhej dobe náš potok vplyvom tropických horúčav vyschol.

Mgr. Lukáš Králik

SOLOŠNIČANIA O ICH LETE

ZÁHORÁČKA V MOSKVE

Sološničanka, ktorá strávila 3 týždne v Moskve sa s nami podelí o svoje zážitky a skúsenosti.

Simonka, ako sa ti podarilo dostať do Moskvy, čo všetko si videla/zažila?

Do Moskvy som sa dostala vďaka p. profesorke Horváthovej, ktorá pochádza z Ruska, žije na Slovenku, a zabezpečuje spoluprácu našej školy (Gymnázium Alberta Einsteina v BA) so školami v Rusku. Dostali sme šancu na trojtýždňový študijný pobyt priamo v Moskve na Štátnom inštitúte ruského jazyka mena Alexandra S. Puškina, kde sme po absolvovaní skúšok získali medzinárodný certifikát o znalosti ruského jazyka na úrovni A2 začiatocník. Popri škole sme mali možnosť navštíviť mnohé známe a zaujímavé pamiatky. Tým, že sme mali pri sebe rodených Rusov, naše výlety mali omnoho väčší zmysel. Navštívili sme ulicu Arbat, ktorá je typická umelcami či kúzelníkmi. 12. júna sme sa zúčastnili festivalu z príležitosti Dňa Ruska. Ďalšou zastávkou bol známy Kremľ, ktorý sa nachádza na Červenom námestí, kde sme obdivovali neskutočné množstvo chrámov, ktoré sme aj navštívili. Strava v Rusku je podobná tej našej slovenskej, ale ako každá krajina, aj Rusko má svoje špecifické jedlá. Jedným z nich boli palacinky, ale nie s džemom, ako by ste si mysleli. Tieto palacinky sme si vychutnávali napr. s kuracím mäsom a šalátom, syrom a šunkou, ale taktiež bola možnosť výberu sladkej varianty. Vyskúšali sme aj Kvas. U nás si pod pojmom „kvas“ predstavíme niečo iné, no v Rusku pojem „kvas“ znamená typický nealkoholický bublinkový nápoj. Chuť tohto nápoja je podobná pivu, ktorý si môžete vychutnať aj s pridaným ovocím, zázvorom alebo mätou. Kvas je možno piť na uhasenie smädu, ale aj ako detoxikácia organizmu. Jeho účinok je obdobný ako kefír (mne osobne veľmi nechutil).

Po tomto trojtýždňovom pobyte som sa naučila vážiť si iné veci ako doteraz a „súciť s rodičmi“, ktorí majú deti v mojom veku. Спасибо

Ako som strávila leto? Po namáhavom školskom roku a vyčerpaním posledným týždňom sa katedrou som sa nevedela dočkať prázdnin - aj keď, aby som bola presná dovolenky, pretože učiteľ prázdniny nemá. Prvý letný týždeň sa niesol ešte v pracovnom tempe, po ktorom nasledoval vyčinený oddych. Konečne som si mohla dopriať relax a čas tráviť so svojou rodinkou. Prvé dni dovolenky som si ukradla len pre seba a tak som si zašla na kozmetiku, manikúru a oddychovala s knihou v ruke. Neskôr sme sa s manželom pustili do zveľaďovania okolia domu a záhrady a bežných pracovných povinností v dome, ktoré som odkladala dlhú dobu. Tak som konečne vypratala skrine a urobila rázny poriadok v mojej garderobe Ale čo by to bolo za dovolenku, keby sme si nespravili pár pekných výletov. V auguste som absolvovala skoro so 100 deťmi už tradičný tábor na Záhorke. Bolo super, užili sme si kopec sniežka, kúpania, aktivít a zábavy. Momentálne už usilovne pracujem na príprave do práce. Teším sa na nových žiakov a tak im pripravujem krásnu výzdobu triedy a darčeky k ich 1. dňu v škole.

Natália Seličová

S manželkou sa snažíme deťom pripraviť program na prázdniny tak, aby tam mali z každého rožka troška. Tento rok nám dovolenka začala už začiatkom júla. Najprv deti do Dúškova, potom do Chorvátska k slovenskému moru a zvyšok voľna niečo okolo domu. Nechcem písať ako bolo v Chorvátsku, ale o „výlete za facu“. Tento rok sme už absolvovali druhý ročník stanovačky za humnami, možno na spôsob „S tebou mňa baví svet“, no s malou obmenou. Tatinovia s deťmi bez mamičiek - tie nech si trošku oddychnu a jajú na kávičku. Dohodli sme termín, miesto (ani blízko ani ďaleko, ani nízko ani vysoko) a vyrazili sme. Priznám sa, bol som viac zvedavý a v napätí ako deti, či bude všetko O.K., koľkokrát budeme počuť „mamiííí, ja sa nudím“... Ale opak bol pravdou. Po príchode na miesto si každá rodinka rozložila stany, povýkladali občerstvenie a začalo dobrodružstvo. Ako za našich mladých čias, každý chalan musel mať prak, luk či meč, tak i tie naše deti nesmú byť výnimkou. Začala sa hromadná výroba „zbraní“ všetkého druhu. Nechýbala dokonca latrína či hojdačka na strome. Na mobil si nikto ani nezmyslel, aj tak tam nebol signál ☹. Po vynikajúcej večeri (bolo len

kuriatko, zajko akosi zhorel) sme si dali futbalový turnaj a pri ohníku čo to zanútili. Noc sme mali s „menšou“ búrkou, ale nikto nebral nohy na plecia. Ráno sme teda pobalili, poupratovali po sebe a hurááá za maminkami. Tento rok sme chceli náš výlet predĺžiť, no pre nepriazeň počasia sa to nepodarilo. O to väčší zážitok bol nočný výstup na Plavecký hrad, ale o tom nabadúce... Takže aj takto sa dá prežiť dobrodružstvo „pod širákom“ a deti budú mať množstvo nových zážitkov. Ak to inšpirovalo aj niekoho z Vás, môžem len vrelo odporučiť, lebo deti nám o chvíľu vyrastú, ale všetkým zostanú krásne spomienky. Pre zainteresovaných - Šaman

Tento rok sme na spoločnej dovolenke ako rodina neboli, no za to sme sa snažili deťom poskytnúť také prázdniny, aby mohli na ne spomínať v dobrom. Väčšinou sme boli na jednodňových výletoch ako napr. Borý Mall, kúpalisko, výstup na Plavecký hrad, výstup na Roštún. Boli sme pozrieť Mohyľu M. R. Štefánika v Brezovej pod Bradlom. Deti boli v detskom tábore, strávili noc u kamarátov, opekačka s priateľmi a veľa iných zážitkov. Medzi také patrí aj obyčajná prechádzka spoločne s celou rodinou alebo len tak posedenie v kaviarni na koláčku. Myslím, že to boli pekné prázdniny a deti si užili veľa radosti a oddychu. A.V.

Keďže máme ročného drobčeka, leto sme väčšinou trávili u starých rodičov pri bazéne. Taktiež sme boli na pár dní v susedných Čechách, kde sme si užili krásy prírody, videli veľké množstvo nádherných výhľadov, užili si grilovačky s priateľmi. Počasie nám prišlo, takže toto leto sme si naozaj super užili. A.Š.

Toto leto bolo pre mňa pracovné. Stále mám dosť šitiť a v auguste to bol rok odkedy nosím poštu. Za ten rok som spoznala veľa ľudí bývajúcich v Sološnici. Skamarátila som sa s mnohými staršími, ktorých mám na rajóne. Deň, kedy príde poštárka s dôchodkom je pre niektorých príjemným spštením. „Ako sa máte?“ to je moja častá otázka. Vždy si odpoveď vypočujem so záujmom. K tomu záujmu mám jednu príhodu. Stála som pred obchodom, išla pani a pýtala sa staršieho pána ako sa má. Po položení otázky pokračovala v ceste, hoci pán sa pristavil a odpovedal jej. Nechápavo som to sledovala. Načo sa potom pýtala ako sa má, keď ju to v skutočnosti nezaujímalo? Z mojich milých dôchodcov na rajóne spomeniem pani učiteľku Šírovú. Prvý raz som ju navštívila pred rokom v auguste. Je to milá pani. Učila moju mamu aj strýka. Vždy sa na nich opýta a nechá ich pozdraviť. Pamäť jej slúži výborne. Zdravie však už nie. Oblúbila som si ju. Vždy sa teším na návštevu u nej. Nedávno som sa na stránke obce dočítala, že je držiteľkou ocenenia Cena obce Sološnica. A áno, mala som týždeň dovolenky. Taká slovenská na malte. Malovala som. Keď som konečne skončila, bolo po dovolenke. Začína školský rok. Mám dvoch šiestakov a stredoškolačku. Nasledujúcich 10 mesiacov bude veselo. ☺ Všetkým spoľobčanom prajem veľa zdravia, trpezlivosti a radosti.

Lydka Mozolová

V DÚŠKOVE JE NÁM SPOLU HÉJ...

... bolo nám spolu hééé! Tento rok dokonca tri týždne! Bol to rekord. Od prvého tábora v OZ Materina Dúška už ubehlo 9 rokov. Vtedy to bol jeden turnus s „testovacím“ počtom detí. Odtedy sa nám tábor rozrástol na turnusy tri, ktoré boli obsadené maximálnym počtom detí, no idea zostala rovnaká. Zabezpečiť deťom super týždeň plný zábavy a kreativity. To, že sa nám to vďaka bohu úspešne darí, som pochopila v momente, keď mi maminky o siedmej večer začali posilať fotky detí spiacich v rôznych polohách.

Pre mňa to boli náročné tri týždne. Vyčerpávajúce, ale aj plné úsmevu, srandy, smiechu, občas trochu plaču, no najmä plné zážitkov. Program som volila pod heslom: „Hlavne aby sa deti bavili, veď majú prázdniny!“ Preto nás neminula vojna s vodnými balónikmi, pátracia cesta, ktorej cieľom bol taxík do lesa - traktor,

hasičský deň, kde si deti vyskúšali štafetu, viazanie uzlov, striekanie vody do terča a preskúmali aj hasičské auto. Nechýbalo ani tradičné čistenie sološnického potoka - neodradilo nás ani to, že v potoku skoro žiadna voda nebola a viac ako mokří, sme boli blatoví. Podaktorí až po uši.

Vďaka projektu Na ihrisko! podporeného „Nadáciou pre deti Slovenska“ z verejnej zbierky „Hodina deťom“, sme získali finančné zdroje na športové aktivity.

Vďaka tomu sa opravilo volejbalové ihrisko a nakúpili rôzne lopaty. Zahrali sme si volejbal, americký futbal, vybíjanú, ale aj Húsky, húsky podte domov a na osvieženie sme využili ihriskovú závlahu. Vyrábali sme lietadielka, vymysleli a vytvorili sme si každý vlastného superhrdinu (Superspáč, Loptomen, Peňazoman, Dúhový superhrdina, Kvetovlasý superhrdina, Superhviezda, ktorá udržuje poriadok! a mnohí ďalší...). Tí unavennejší si vždy poobede mohli pozrieť rozprávkové kino a načerpať novú energiu na poobedie.

Našťastie sme všetky turnusy zvládli v zdraví, bez úrazov a plní nových skúseností a zážitkov. Pochopila som, že detská fantázia je bez hraníc a najlepšie, čo môžeme urobiť, je inšpirovať sa ňou. Že stráviť pár týždňov s deťmi má zmysel, a preto sa k tomu každoročne rada vraciam!

VESMÍRNA UČITEĽKA

Som učiteľkou v základnej škole. Učím fyziku, matematiku a informatiku. Fyzika je mojou láskou od vysokej školy. Na našej fakulte matematiky, fyziky a informatiky som stretla úžasných ľudí, ktorí zmenili môj názor na fyziku. Jednou z nich bola aj Doc. Morvová, ktorá je pre mňa vzorom prekonávania prekážok a hľadania alternatívnych riešení, ktoré vždy sú, len ich treba nájsť.

Pred tromi rokmi som sa rozhodla, že sa zúčastním Letnej školy moderných učiteľov, aj keď som išla sama a nikoho som nepoznala. Bol to úžasný týždeň s úžasnými učiteľmi, ktorí ma motivovali. Táto letná škola bola zameraná na technológie Microsoft. A keďže naša škola a pani riaditeľka bola naklonená zmene k moderným

technológiám, začali sme zavádzať Office 365. Microsoft si nás všimol a začal s našou školou užíť spoluprácu. Postupne sme pripravili interné školenia pre našich učiteľov a časom aj pre učiteľov zo širšieho okolia. Z Microsoftu sme v rámci zmluvy o zapožičaní tabletov vybavili tabletovú učebňu. Následne na to sme pripravili nie len školenia, ale aj otvorené hodiny pre učiteľov z okolia. Samozrejme, nič nebolo bez problémov. Začínali sme postupne a prácu s Office 365 sme pomaly zavádzali medzi učiteľov i žiakov. Aj keď dodnes nie všetci učelia pracujú z Office 365, žiaci, ktorých učím, využívajú tento systém aktívne. Každá zmena, ktorá nastane, má vždy svojich priaznivcov, no i odporcov. Cieľom našej školy bolo zavedenie tohto systému preto, lebo sme chceli zjednotiť systém emailovej komunikácie a systému práce.

Používanie tabletov neznamená, že sa žiaci hrajú bezcieľne hry. Tablety majú nainštalované programy, ktoré podporujú vyučovací proces a tvorivosť žiakov. Pre žiakov je úplne prirodzené pracovať s technológiami, no ja som sa to musela naučiť. Hodiny zrazu nabrali úplne iné „obrátky“ a kvôli použitým technológiám žiaci úplne inak prijímali informácie, ktoré dostali. Prirodzene a bez memorovania.

Na základe toho, že som spolupracovala s Microsoftom a učiteľmi v tejto komunite, som robila aktivity, ktoré boli zaujímavé a inšpiratívne aj pre iných učiteľov. S učiteľmi z celého sveta komunikujeme a vymieňame si skúsenosti. Keď som našla prihlášku do NASA, využila som aktivity, ktoré som v rámci Microsoft komunity robila so žiakmi v našej škole. Možno práve toto zaujalo ľudí, ktorí vybrali do tohto programu učiteľov z celého sveta. Každý rok sa dostane cca 200 učiteľov z celého sveta do tohto programu a je pre mňa veľkou ctou a záväzkom byť jednou z nich.

V U. S. Space & Rocket Center G. C. Marsall som zažila mnoho aktivít zaujímavých pre mňa ako osobu, ale aj mnoho aktivít inšpiratívnych pre mňa ako učiteľku, ktoré budem môcť využiť priamo na vyučovaní. Okrem toho, že sme absolvovali čiastočný výcvik ako astronauti, zažili sme simulovanú misiu na Mars a do vesmírneho priestoru. Všetko vyzeralo, ako keď pozeráte film. Veliteľ, piloti, astronauti, vedci na palube. Priestory boli prispôbené výcviku. I keď sme boli na Zemi, museli sme zatvárať dvere, tak ako by sme boli na misii, museli sme podávať hlásenia kapitánovi a spolupracovať medzi sebou ako tím.

Tento zážitok ostane vo mne na celý život. Môžem si povedať, že jeden životný sen sa mi splnil. Už sa mi ich splnilo niekoľko - mať svoju spokojnú rodinu, mať prácu, ktorá mi je koníčkom, ale toto bol jeden zo snov, ktorý bol veľmi vzdialený. Dnes už viem, že keď človek niečo chce a ide si za tým, tak sa mu to podarí. Skôr, či neskôr. Postupnými malými krokmi som sa k nemu približovala. Nemôžeme chcieť všetko zrazu. Je dôležité veriť v seba a mať podporu, ktorá vás naplní pri plnení svojho sna. Dúfam, že sa mi podarí splniť si aj moje ďalšie sny. Verím, že to príde. A aký prínos bude mať moja účasť na tomto programe v škole? Uvidí čas, ako niektoré veci príjmu žiaci, učelia okolo mňa, vedenie. Jediné, čo viem, že chcem inšpirovať mladých ľudí, aby študovali techniku, fyziku, či iné vedecké smery, ktoré sú možno náročnejšie ako humanitné odbory, ale (podľa mňa) o to krajšie.

Ako som vyššie spomenula, jedným z mojich snov bolo mať rodinu, manžela a dieťa. Jedno, čo môžem povedať, že nebyť ich a mojich rodičov, tety, sesternice, ktorí sú vždy ochotní postrážiť našu dcéru, keď máme nejakú aktivitu alebo musím odcestovať, nešlo by to. Preto môžem povedať, že aj tento môj sen sa splnil. Jedno s druhým súvisí. Ak by to doma neklapalo a nemal mi kto pomôcť, nemohla by som robiť aktivity s Microsoftom, nemohla by som odísť do USA do raketového centra. Teda tu sú tie postupné krôčiky a ja po nich postupujem stále ďalej a ďalej tak, aby sa moje sny plnili. Zároveň sa snažím pomôcť iným a možno aj mojou pomocou sa splnia ich sny.

Do budúcnosti by som rada pracovala ďalej s mládežou. Uvidím, čo mi život prinesie. Uvidím, kam ma vietor zaveje. Spomenula som, že moja práca mi je koníčkom. No neviem, čo bude zajtra a ani pozajtra. Ja dúfam, že v školstve ešte zostanem a budem si postupne môcť plniť moje sny tak, aby to malo pozitívny vplyv na ľudí, ktorí sú okolo mňa, či už je to moja rodina, susedia, žiaci a ich rodičia alebo moji priatelia. Ak sa mi podarí inšpirovať jedného žiaka, aby išiel študovať techniku, fyziku, chémiu alebo iný vedecký odbor, viem, že to nebolo zbytočné.

Najnovšie som sa zapojila do programu Učím rád. Budem mať každé dva týždne počas celého školského roka hospitáciu nezávislým človekom, ktorý bude prítomný na vybranej hodine. Spolu hodinu rozoberieme a nájdeme riešenia, čo zlepšiť a ako ďalej. Dúfam, že táto skúsenosť ma posunie ďalej a budem môcť viac a viac pracovať so žiakmi tak, aby ich učenie sa bavilo a naplňalo.

AKO TEN ČAS LETÍ...

„Život cez nás preteká nezadržateľne ako piesok v presýpacích hodinách“ (Leman). Zámerne som si vybrala myšlienku tohto autora venujúceho sa výchove detí, pretože práve pri nich je fascinujúce sledovať ako ten čas rýchlo letí. Je pre nás ctou, že i my, spolu s rodičmi stojíme pri formovaní ich osobnosti a charakteru. K tomu prispieva i náš spoločný život v materskej škole, v ktorej ani jeden deň nie je rovnaký. Aj naša materská škola ako inštitúcia sa riadi svojim školským vzdelávacím programom pod názvom „Svet očami detí“ a okrem cieľov, ktoré sú pre nás záväzné a dané štátom, máme tiež vlastné, ktoré vychádzajú z poslania našej materskej školy, ktorým je viesť deti k pozitívnemu vzťahu k sebe, k ostatným ľuďom, k svetu, prírode, ku kultúrnym a životným hodnotám. Z toho každoročne vychádzame i pri plánovaní aktivít pre deti. Ak by som chcela vymenovať a opísať všetky akcie, ktoré sa uskutočnili v minulom školskom roku, nestačili by mi ani všetky strany tohto spravodaja. Vyberiem aspoň pár, ktoré z môjho pohľadu boli pre deti veľmi zaujímavé. Jesennou akciou bol Deň jablka spojený s aktivitami viažucimi sa na tému, ktoré okrem iného naučili deti, akými netradičnými spôsobmi sa dá jablko použiť i ochutnať. Veľkou skúškou

odvahy a prezentáciou šikovnosti sú besiedky a vystúpenia detí. Nie je ľahké postaviť sa na javisko pred obecenstvo a zarecitovať, zaspievať, či zatancovať a ešte aj s úsmevom na tvári! Ale váš potlesk a pochvala sú satisfakciou a motiváciou do ďalších pokračovaní podobných akcií. K adventnému času už neodmysliteľne patrí vianočné kúzlenie, pečenie medovníkov a zdobenie vianočného stromčeka a keď sa posunieme ďalej v čase, aký by to bol fašiang bez každoročného karnevalu a pochovania basy? V minulom školskom roku sa nám podarilo priblížiť deťom niekoľko povolání, a to prostredníctvom besedy s pani policajtkou, pani doktorkou, ujom záchrannárom a povolaním vojakov-letcov na exkurzii vojenského letiska v Kuchyni. Opýtajte sa detí, aký to bol zážitok, sedieť v policajnom aute, v lietadle alebo v sanitke! To bolo radosti, keď sa na autách rozozvučali sirény a zablikali majáky! Aj pani starostku sme nalakali, čo sa u nás deje! Čas pokročil ďalej a ani prichádzajúca jar nás nenechala v nečinnosti, veď nás čakalo vynášanie Moreny, zdobenie veľkonočných kraslíc a pletenie korbáčov, otváranie a čistenie lesných studničiek a predškôľakov aj návšteva prvej triedy v ZŠ. Svoju šikovnosť si naši predškôľáci overili aj na okresnej akcii: „Kreslím, kreslím, maľujem“ a „Záhorácky sláviček“, kde sa veru nenechali zahanbiť. Koniec školského roka sa ohlásil s plánmi na školský výlet, ktorý nás nasmeroval do jaskyne Driny a s rozlúčkou 11 predškôľakov, za ktorými sa poslednýkrát rozozvučal náš školský zvonček.

A čo nás čaká v tomto školskom roku? Opäť bude otvorená aj 3. trieda „Motýlikovo“ a svojou rúčkou prvýkrát otvorí dvere na triede v materskej škole 17 nových detí. Deti v triedach čakajú okrem usmievavých tvári pani učiteľiek i nové farebné koberce, zakúpené z 2 % daní, ktoré sa nevedia dočkať nových stavieb z lega, kociek a skladačiek svojich malých staviteľov. Ďalšie financie z 2 % daní, za ktoré všetkým darcom ďakujeme, budú použité na zakúpenie didaktických pomôcok a športového náradia.

Na záver mi dovoľte poďakovať sa všetkým pani učiteľkám v materskej škole za to, s akou láskou vytvárajú rozprávkový svet pre deti, podporujú záujem o oboznamovanie sa s anglickým jazykom, rozvíjajú pohybové nadanie prostredníctvom tanečného krúžku, ďalej pani starostke a rodičom za dobrú spoluprácu a tiež našim dôchodcom, ktorí nás pozývajú na svoje stretnutia a my im formou našich vystúpení môžeme vyjadriť svoju lásku a úctu.

Janka Šišková

ZAÚJÍMAVÉ AKCIE DÔCHODCOV ZO SOLOŠNICE

Oddych pre nás dôchodcov neznamená iba práca v záhrade a podobné domáce aktivity, ale aj iné činnosti - ako je cestovanie, relaxačný oddych a spoznávanie oblastí na ktoré sme nemali čas, keď sme boli v produktívnom veku.

Preto sme na konci marca 2017 zorganizovali 6 dňový rehabilitačný pobyt pre 34 našich členov JDS v Piešťanoch. Pobyt splnil naše očakávania, strava a ubytovanie boli výborné a dokonca nám prišlo aj počasie.

Potom sme stihli robiť domáce cestoviny, kde sa zišli šikovné gazdinky, ktorým práca išla dobre od ruky. Zorganizovali sme brigádu v Doline - pri križi a stihli sme sa postarať aj o parkové časti v strede dediny, kde sme vytrhali burinu. Jedenkrát do mesiaca sa chodíme kúpať do Podhájskej, kde lístky zabezpečuje p. Závadský.

Na pozvanie dôchodcov z Plaveckého Mikuláša sme sa zúčastnili Jurajskej zábavy, kde hrala živá hudba, veľmi dobre sme sa zabavili, zaspievali a v neposlednom rade aj zaspomínali.

V mesiaci máj 30 účastníkov absolvovalo 1 dňový výlet do Rakúska - navštívili sme zámok Schloss Hof, kde sme cestovali kombinovane vlakom do Devínskej Novej Vsi a potom sme prešli pešo cez most Slobody do Rakúska.

Mesiac máj bol bohatý na športové akcie, nakoľko sa 10 našich čle-

nov JDS aktívne zúčastnilo okresných športových hier, ktoré sa tento rok konali v Zohore, kde sme získali dve prvé miesta (Čermáková, Simeonová) a tri tretie miesta (Rampášek, Lučanská, Simeonová). Na krajských športových hrách, ktoré sa konali v Malackách, nás reprezentovala Čermáková Emília a získala tretie miesto.

V mesiaci máj sme išli za kultúrou do Bratislavy, kde sa 31 našich členov zúčastnilo na koncerte súboru „Alexandrovcov“ a všetci zúčastnení sme mali z ich vystúpenia neuveriteľný zážitok.

Takže mesiac máj sme ukončili turistickým dôchodcovským výstupom na Roštún, kde sa nás zúčastnilo 45 osôb a prišli aj dôchodci z Malaciek, z Plaveckého Podhradia a z Plaveckého Mikuláša. Všetkým sa výstup páčil a sami boli prekvapení, že sa prekonal a vyšli až na vrchol Roštúna, ktorý je vo výške 752 m n.m. - a je tretím najvyšším vrchom v Malých Karpatoch.

Na konci júna sa 36 osôb zúčastnilo zaujímavého 2-dňového zájazdu do ČR, kde sme mali program - ZOO Dvur Králové, Babičkin údol, zámok Ratibořice a Adršpašské skaly.

Na začiatku prázdnin sme prijali pozvanie od dôchodcov z Plaveckého Podhradia, ktorí zorganizovali výstup na Pohánsku, čo bol pre nás pekný zážitok, nakoľko je tam krásny výhľad na celé okolie.

Cez prázdniny máme ako dôchodcovia aj povinnosti postarať sa o vnútenie, tak sme sa rozhodli spoločne s nimi navštíviť mohyly M. R. Štefánika a múzeum v Košariskách. Akcia sa nám vydarila, počasie bolo veľmi pekné, naplnili sme veľký autobus a cestovali sme na 1 dňový výlet. Najskôr sme navštívili mohyly M.R.Š. a odtiaľ sme sa presunuli do Košarísk, kde sme navštívili múzeum M.R.Štefánika, jedná sa o jeho rodný dom a súčasne to bola aj fara jeho otca, kde bol v tej dobe farárom. Veľmi zaujímavý bol výklad pracovníckeho múzea, ktorá nám veľmi pekne popísala celý Štefánikov život, jeho cesty po svete a v neposlednom rade nás oboznámila s vystavenými exponátmi, ktoré vo väčšine prípadov sú originály privezené z jeho ciest po celom svete.

Takže prázdniny sa končia, začína sa jeseň a máme na pláne ďalšie akcie ako je robenie domácich cestovín, brigáda v Doline, Krumpolový deň v Sološnici, návšteva muzikálu „Romeo a Júlia“ a mnohé ďalšie aktivity, ktoré budeme realizovať v rámci našej činnosti.

Ing. Mária Kvaššayová

VÝLET DŮCHODCOV ZO SOLOŠNICE DO „PODKRKONOŠIA“

Dňa 27.6.2017 v skorých ranných hodinách skupina 36 účastníkov zájazdu vyrazila na poznávací zájazd do Českej republiky a náš prvý cieľ bol - ZOO Dvur Králové, kde sme prišli o 10,00 hod a do 14,00hod. sme mohli obdivovať rôzne druhy zvierat. Neskutočný zážitok bolo pozrieť si zvieratá v „Safari parku“, žirafy, nosorožce, nevyspytateľné opice a veľa iných druhov zvierat.

Potom sme sa presunuli do „Babičkinho údolia“, kde sme si prezreli krásny zámok Ratibořice s odborným výkladom sprievodkyne zámku. V záhrade zámku sme sa stihli občerstviť, kúpiť si upomienkové predmety a urobiť si spoločnú fotografiu pri soche bábiky a keďže začalo pršať, tak sme našu prechádzku skončili a pobrali sme sa na ubytovanie. Ubytovaní sme boli v hotely Holzbecher, ktorý leží v malebnom prostredí Babičkinho údolia - neďaleko

zámku Ratibořice, kde sme si po náročnom dni a dobrej večeri veľmi dobre oddýchli a načerpali sily na ďalší náročný deň.

Na druhý deň po výdatných raňajkách sme sa autobusom presunuli do mestečka Police nad Metují, kde sme navštívili múzeum Merkur, kde sme obdivovali rôzne modely strojov, budov, áut, vláčikov a iných zariadení. Vo voľnom čase sme si prezreli aj historickú časť mestečka, ktoré na nás zapôsobili veľmi dobre svojim udržaným vzhľadom a celkovou čistotou.

Nakoniec sme sa presunuli do Adršpaských skál, kde sme absolvovali jedinečnú prechádzku medzi vysokými skalami, odkiaľ vyrastali stromy rôznych druhov a vytekali pramienky potôčikov s kryštálovo čistou vodou a kochali sme sa krásnym výhľadom na široké okolie.

Keďže sme mali pred sebou ďalekú cestu, tak sme sa o 16,30 hod vybrali na spiatocnú cestu do Sološnice, ktorá nám ubehla veľmi rýchlo aj napriek tomu, že nás cestou stihla riadna búrka, no nakoľko sme boli v autobuse, tak nám to nevadilo. Tak isto nám na dobrej nálade neubrali ani kombajny, ktoré sa nám nepodarilo predbehnúť, lebo zaberali celú cestu. Nakoniec sme sa stihli občerstviť za Brnom na čerpacej stanici a niektorí stihli aj McDonald.

Takže šťastne sme sa dňa 28.6.2017 o 23,00 hod. vrátili do Sološnice bohatší o zážitky a v dobrej nálade sme ukončili náš dvojdnový výlet.

M. Kvaššayová

STAROSTLIVOSŤ O CHODIDLÁ

Edukačná (náučno-výchovná) beseda

Volám sa Daniela Juricová a 7. rok pôsobím v obci Sološnica ako manikérka. Pred 2 a 1/2 rokom som sa začala zaoberať aj pedikúrou, ktorá ma natoľko zaujala, že sa postupne v rámci svojich síl a možností snažím i naďalej zdokonaľovať vo svojej práci rozširovaním si svojich vedomostí a schopností absolvovaním rôznych doplnkových kurzov s cieľom byť svojim zákazníkom čo najviac nápomocná pri každom malom či už väčšom probléme s chodidlami, ktoré nás často obmedzujú v každodennom živote. V budúcnosti plánujem i naďalej rozširovať svoje vedomosti ďalším vzdelávaním sa a samozrejme praxou. Niektoré z doplnkových kurzov som absolvovala aj u známej a uznávanej podologičky a pedikérky Zuzany Myšíkovej, ktorá rada a ochotne prijala moje pozvanie do

našej obce, aby sa zúčastnila besedy, kde bude prednášať. Aj tento krok pozvať na prednášku skúsenejšiu pedikérku a podologičku považujem za užitočný tak ako pre Vás aj pre seba. Verím, že pomôže odhodiť zábrany, ktoré nám často stoja v ceste a rozhodnutí svoj problém s chodidlami riešiť s odborníkom, ktorý Vám vie nie len ošetriť chodidlá, ale aj poradiť ako si ich správne ošetrovať aj doma svojpomocne.

Ja a pani Zuzana Myšíková, zakladateľka projektu „Zdravá noha“, ktorého cieľom je šírenie osvetu a poradenstva v oblasti starostlivosti o ľudské chodidlo by sme Vás chceli touto cestou srdečne pozvať na túto besedu, ktorá sa bude konať 25. septembra o 14.00 hodine v priestoroch Kultúrneho domu v Sološnici.

Obsahom edukačnej besedy pod názvom „Aj malý defekt na nohe môže spôsobiť veľké problémy“ je poukázať na najčastejšie problémy chodidla, s ktorými sa stretávame vo svojej odbornej praxi ako je zarastenie nechty, výskyt kurieho oka či bradavice, praskliny na ploske nohy a podobne, a podeliť sa s radami ako si aj doma úspešne ošetriť chodidlá.

Edukačná beseda je bez vstupného a nie je celená na predaj žiadnych produktov, je čisto informačná, vhodná pre všetkých ako aj pre pacientov diabetes. Prednáška bude trvať cca 45 minút plus čas na besedu podľa záujmu.

Tešíme sa na Vašu účasť, každý bude vítaný.

JOGA

Čo vás napadne, keď počujete slovo joga? Mne osobne vždy napadlo, že ide o pomalé cvičenie, pri ktorom sa veľa dýcha, pri ktorom si natáhujete svaly a končatiny. No proste nejaký druh cvičenia a dýchania. Omyl!

Čo je teda joga? Slovo joga má mnoho významov - spojenie, jednota, vedomosť, hmota, logika, atď. Tiež to môže byť cesta, cesta akou sa máme vydať, aby sme dosiahli cieľ. Napríklad spojenie tela, mysle a ducha. Mne osobne sa páči definícia ako popisuje jogu veľký mudrc a zakladateľ vedy yogy Patandžali „Joga je zastavenie pohybov mysle“.

Pôvod jogy nie je celkom z Indie, tak ako si myslí väčšina ľudí. Prvé zmienky o nej pochádzajú od starovekej civilizácie, ktorá žila v údolí rieky Indus a dnes už vyschnutej rieky Sarasvati (územie dnešného Pakistanu a z časti Iránu, Afganistanu a Indie). Najstaršie zachované zmienky o tejto civilizácii pochádzajú z obdobia okolo roku 6 000 p. n. l. Zanechala po sebe kopu rytín v kameňoch medzi ktorými sa našli aj rytiny jogových pozícií.

Pokiaľ sa začneme zaujímať o jogu, môžeme počítať s tým, že nájdeme úľavu pre svoju boľavú chrbticu, kríže, bedrá alebo na-

päté nervy. Joga je tu predovšetkým preto, aby celkovo skvalitnila náš život. Inými slovami, aby sme sa stali „kvalitnejším človekom“. Čo tento pojem znamená? Ľudia väčšinou chcú mať pevné a krásne telo, no hlavne chcú byť zdraví. A joga skutočne ponúka radu prostriedkov pre jeho upevnenie. Ďalej sa chceme naučiť vedomému upokojeniu sa, doceliť lepšiu koncentráciu, skvalitniť si pamäť a myslenie, naučiť sa ovládať svoje emócie. Cielene pracovať na kvalite svojej mysle a emócií. Toto všetko sú hodnoty, ktoré určite stoja za vynaloženú snahu a istú dávku sebakázně, ktorú praktizovanie jogy určite vyžaduje. A pokiaľ budeme jogu prijímať ako celok, postupne budeme prenikať do hlbších štruktúr vlastnej osobnosti. Uvedomíme si, ktoré hodnoty sú v živote najdôležitejšie. Sú to hodnoty morálneho a etického charakteru - súcit, láska, voľnosť, dobrota a láska.

Učím systém jogy, ktorý na západe pomenovali Ashtanga joga. Tento systém je postavený hlavne na prepojení dychu, pohybu a sústredenia. Tento druh jogy učím formou „old-school“, t. j. tak, ako ho učil jeho zakladateľ guru Sri K. Patthabi Jois a ďalej učia „old-school“ učitelia ako je Manju Patthabi (syn Patthabi Joisa), Nancy Gilgoff (prvá západná žiačka Patthabi Joisa) a Jaro Pávek (žiak Nancy Gilgoff a môj učiteľ). Guru vždy hovoril, že nie je žiadna ashtanga joga, je len JOGA.

Existuje veľké množstvo štýlov jogy, no v skutočnosti je len jedna JOGA, a to joga sama o sebe.

Oľga Stanková

Sološnícky spravodaj

„FOLKLÓR MÁME V KRVÍ“

Vlasta Mudříková a Cimbálofka Leváranek

Názov súboru Cimbálofka Leváranek je odvodený od názvu našej obce. Súbor vznikol 1. októbra 2003 najskôr ako hudobno-tanečný krúžok pri základnej škole. Po niekoľkých mesiacoch sa pretransformoval na folklórny súbor. Založila ho umelecká vedúca Svetlana Valachovičová. V súčasnosti ho vedie spolu so svojím manželom Štefanom. Leváranek má dnes päťdesiatdva členov – deti vo veku od dvoch do 15. rokov. V roku 2014 založila vedúca súboru tiež Folklórnu skupinu LEVÁRAN, ktorá sa skladá z mládežníckej a dospeláckej časti sedemnástich nadšencov a sympatizantov súboru. Od roku 2009 začal súbor Leváranek zakladať aj detskú ľudovú hudbu. V roku 2013 sa ľudová hudba pretvorila na „Cimbálof-

ku Leváranek“. Koncom roka 2016 vznikla „Mladá Cimbálofka Leváranek“, ktorá začala pravidelne nacvičovať jednoduché záhorácke piesne pod vedením Karolíny Valachovičovej.

Repertoár súboru pozostáva z detských ľudových hier, zvykov, piesní a tancov Záhoria. Niektoré zvyky a piesne sú z obdobia pred 1. svetovou vojnou, záznamy o nich pochádzajú z kroniky obce.

Heligonárka a speváčka, Vlasta Muríková svojou hrou na heligónku a neuveriteľne čistým spevom patrí medzi elitu slovenského folklóru. Vlastička svojou hrou a spevom prispieva k zachovaniu koloritu ľudovej piesne a folklóru Kysúc. Okrem sólových vystúpení a hry v kapele sa venovala aj štúdiu na Akadémii umení v Banskej Bystrici, so špecializáciou operný spev. Aktívne spolupracovala so štátnou operou v Banskej Bystrici, odkiaľ si ju návštevníci opery dobre pamätajú, najmä z hier Giuseppe Verdiho – Nabucco a Simon Boccanegra. Jej spev bol mnohými kritikmi označovaný za najčistejší a najkrajší na Kysuciach, ktorý už dávno prekročil brány Kysuckého regiónu. Za zmienku stojí najmä pätnásť víťazstiev v rade, na medzinárodnej heligonárskej súťaži v Ostravici, kde svojím spevom a hrou opakovane udivovala divákov a odbornú porotu. Najväčší triumf si priniesla z Moskvy, kde vyhrala 1. miesto na MS sveta umelcov 2016. Aj napriek náročnému štúdiu operného spevu a každodenným skúškam v štátnej opere v Banskej Bystrici, nezabudla ani na pôsobenie vo svojej kapele, a ďalej svojím spevom a prístupom odovzdáva folklór ďalším generáciám. Okrem hry na heligónku a spevu sa aktívne venuje aj hre na klavír a divadlu, čo len potvrdzuje jej nesmierny talent a všestrannosť.

Touto cestou Vás chceme pozvať na koncert Vlasty Mudříkovej a Cimbálofky Leváranek v KD Sološnica 14.10.2017 o 15.00 hod. Lístky sú v predaji na OÚ Sološnica.

REKONŠTRUKCIA OLTÁRA

Keďže toto vydanie spravodaja sa nesie v duchu osláv a výročí, tak jedno významné výročie má i naša sološnická farnosť s kostolom, ktorá oslavuje 620 rokov. Od vzniku mala Sološnica svoj kostol i usporiadaný náboženský život. Knihy farnosti sa písali od r. 1561 a matriky od r. 1665. Takto sa dozvedáme o správcoch farnosti. Napr. za pôsobenia kňaza Františka Martinkoviča (1685-1716) bol postavený nový kostol, zasvätený Všetkým svätým, v krypte ktorého je pochovaný. Za pôsobenia farára Jána Staška (1900-1931) je obnovená veža kostola, vymalovaný kostol a obnovená kazateľnica. V roku 1957 prichádza do Sološnice farár Henrich Ráček, za ktorého bola po odstránení starých lavíc otvorená kostolná krypta, v ktorej sú pochované významné osobnosti. V r. 1965-1967 bol reštaurovaný hlavný oltár (pôsobenie farára Valeriána Bednára 1959-1991). V roku 1995 prichádza do našej farnosti farár Edward Zakowicz, ktorý oživa činnosť vo farnosti, pracuje s mládežou no v neposlednom rade obnovuje a upravuje kostol, faru či cintorín.

Celkovo v našej farnosti pôsobilo 31 kňazov a zásluhou každého jedného sa naša farnosť rozvíjala a zveľaďovala. V súčasnosti tu pôsobí pán farár Imrich Dočolomanský, ktorý v spolupráci s Pamiatkovým úradom SR, OÚ a farníkmi začal rekonštrukciu hlavného oltára v kostole. Projekt je veľmi náročný ako po finančnej, tak i po duchovnej stránke.

V roku 2016 bol vykonaný reštaurátorský prieskum, na základe ktorého

Pamiatkový úrad SR urobil návrh rekonštrukcie s celkovými nákladmi 98.000 €. Rekonštrukcia bude prebiehať v 3. etapách. Najprv sa opravujú sochy, potom obrazy a na záver samotná konštrukcia.

Ministerstvo kultúry v tomto roku vyčlenilo 10.000 €. Z dotácií, ktoré poskytuje Bratislavský samosprávny kraj sme získali v rámci projektu „Reštaurovanie 4 sôch z Oltára všetkých svätých v Sološnici“ dotáciu vo výške 6.000 €. Je veľmi milé, že sa opravu oltára rozhodli podporiť aj samotní farníci. Okrem priamych finančných príspevkov prebieha predaj obľátok. Výťažok z predaja počas hodovej slávnosti bol vo výške 900 €. Obľátky sa budú predávať aj na Krumpolovom dni a priebežne aj na Obecnom úrade.

ZÁZRAKY SA DEJÚ

Zázraky sa dejú. A nebolo to tak dávno, a už vôbec nie ďaleko.

„Príďte k nám do Kuchyne, ku kaplnke sv. Rocha. Hneď vedľa je studnička s liečivou vodou.“ - takto sa s nami lúčili naši priatelia, keď odchádzali z hodovej slávnosti v Sološnici. Nuž sme sa v jedno letné nedeľné popoludnie vybrali - niektorí na bicykloch, iní autami a autobusom. Pekne sme sa zvitili, chvíľku pomodlili a potom nám domáci začali rozprávať. Ako to bolo so základným kameňom a prečo práve na tomto mieste kaplnka stojí. A pani Tonka, rodáčka zo Sološnice, nám porozprávala svoj príbeh:

SAMOZREJMOŠť ALEBO AKÚ HODNOTU MÁ STROM?

Nie je to úžasné? Semená spia hlboko v zemi, neviditeľné a akoby mŕtve. Potom sa zrazu zobudia, povstierajú a vyženú k slnku pôvabný, krehký výhonok. Rozvetvovaním, rastom, plodmi a premenami symbolizujú stromy aj ľudský život.

Kiež by sme všetci dokázali byť ako stromy! Sú jedným z najmocnejších symbolov ľudstva. Symbolom rodiny a súdržnosti, dlhovekosti a nesmrteľnosti, symbolom spojenia neba a zeme, symbolom všetkého, čím by mohol byť človek, keby sa na ne dokázal podobáť. Držia nás pri živote, čistia nám vzduch a pomáhajú stabilizovať jeho teplotu, vytvárajú kyslík a ozón, zadržujú vodu a udržiavajú jej kolobeh, poskytujú útočisko pre vtáky, zvieratá a veľa ďalších organizmov, znižujú hlučnosť a prašnosť, liečia nás koreňmi, kôrou, listami i kvetmi... v neposlednom rade samé osebe sú liekom pre duševné zdravie. Je v nich skrytých viac zázrakov, než si povrchní ľudia dokážu vôbec predstaviť.

Prírodné národy veria, že strom je náš brat, a aj medzi nami žijú ľudia ktorí týchto našich bratov zachraňujú a bránia. Proti slabým zákonom a žiaľ aj proti výsmechu a ľahostajnosti okolia. V súčasnosti mnohí, čo sa snažia chrániť naše prírodné bohatstvo, naše životné prostredie, našu zeleň a naše stromy, sú hádzaní do jedného vreca ako radikáli, blázni, rojkovia, ekoteroristi. Podiel na ich kriminalizácii nesú politici, byrokrati, ale aj médiá. Prítom Zákon o ochrane prírody (paragraf 3 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z.) doslova hovorí, že chrániť prírodu a krajinu pred ohrožovaním, poškodzovaním a ničením má povinnosť každý... ďalšie ustanovenie tohto zákona (paragraf 47 ods. 1) tiež zakazuje poškodzovať a ničiť drevinu, z čoho vyplýva, že vlastne všetci by sme sa mali správať ako dobrovoľní ochránari... Ba podľa výroku Najvyššieho súdu, potvrdeného Ústavným súdom, je ochrana prírody a životného prostredia verejným záujmom, a to mimoriadnym, pričom priamo z ústavy vyplýva, že verejný záujem má prednosť pred súkromným vlastníctvom.

Ibaže niečo iné sú fakty na papieri a niečo iné slovenská realita. Stáva sa, že u nás úradník rozhodne o zredukovaní či výrube stromu len pre nespokojnosť jedinca alebo žiadosť nejakej úzkej skupinky. A prítom strom sa nemôže brániť, nemôže utiecť pred pílou, nemôže sa odvolať voči zlému rozhodnutiu. On len ticho stojí, prináša človeku úžitok, dáva nám ho zadarmo a nechce za to nič, len aby sme ho nechali rásť...

Naše stromy dnes a denne zažívajú útoky ekonomických záujmov ťažobných spoločností, developerských a drevospracujúcich firiem. Súkromní developeri v duchu hesla „postav dom, vytni strom“, obchodníci s drevom, prevádzkovatelia dobývacích priestorov - si robia svoju prácu vo vidine rýchlych ziskov. Ale to by mali iba potiaľ, pokiaľ ich práca neohrozuje verejný záujem. Orgány verejnej správy by mali stáť na strane verejnosti a nevychádzať v ústrety iba hospodárskym záujmom súkromníkov. Aj teraz, keď je

„Ako 3-ročná som ochorela na kiahne. (Pravé kiahne - variola - je vysoko nákazlivá smrteľná choroba spôsobená vírusmi. Úmrtnosť dosahovala až 30 %. Pri zasiahnutí očí spôsobovala slepotu.) Po tele sa mi spravilo plno chrást, hlavne na hlave a tvári. Úplne som oslepla. 6 týždňov som ležala v nemocnici, no môj stav sa vôbec nezlepšoval. Rodičia ma teda zobrali domov. A začali so mnou putovať zo Sološnice až ku kaplnke sv. Rocha. Vždy skoro ráno, na bicykloch. Poumývali ma vodou zo studničky, pod lipu rozprestrelí vlnák, na ktorý ma položili a tam sa modlili. V jeden deň v lipe mohutne zapraskalo. Otec, hoci prešiel vojnovým povstaním, sa veľmi preľakol a považoval to za znamenie. Keď sme sa vrátili domov, vybrali ma z vlnáka a posadili v kuchyni na stôl. Vtedy sa mi vrátil zrak. A všetci sa rozplakali.“

Dnes má pani Tonka už 71 rokov a žije v Kuchyni. Možno si na ňu starší sološničania spomínajú a možno poznajú aj jej príbeh. Až pôjdete cestou od Kuchyne do Perneka, po pravej strane uvidíte kaplnku sv. Rocha. Nájdite si čas, zastavte sa tam.

„svätý“ lesný hospodársky plán a nie LES, stále platí zákon o ochrane prírody a krajiny, ktorý okrem iného kladie dôraz na zachovanie charakteristického vzhľadu krajiny. Prečo teda neustále na Slovensku pribúdajú ďalšie „smutné hory, ktorým vzali stromy“?

Keď sa na strom pozrie záhradník, vidí ovocie. Keď sa na strom pozrie drevorubač, vidí drevo. Čo sa stane, keď sa na strom pozrie obchodník? Vidí peniaze. Ten posledný je najviac slepý.

Až keď sa vyrúbe posledný strom,

otraví posledná rieka,

uloví posledná ryba,

až vtedy pochopíme že peniaze sa nedajú jesť.

Indiáni kmeňa Cree

Hoci to vyzerá ako boj s veternými mlynmi, každý sa môže pričiniť o to, aby stromy nepadali za obeť. Otázkou by malo byť, čo chceme zanechať našim deťom? Betónové džungle s fľačkami zeleného porastu a tabuľkami – súkromný majetok, zákaz vstupu? Alebo len fotografie so slovami – pozri synček, dcérenka tak to tu kedysi vyzeralo.

Stačí nebyť ľahostajný, stačí byť viac všímavý k svojmu okoliu, stačí tak málo, stačí

MAŤ RÁD MIESTO KDE ŽIJEM...

... a možno darovať niekomu malé semienko stromu :)

Vedeli ste, že:

- stromy začali rásť na Zemi pred zhruba 370 miliónmi rokov
- najstarší strom, o ktorom doteraz vieme, je borovica dlhoveká v Severnej Amerike, má 5 064 rokov
- najstarší strom u nás oficiálne je bojnická lipa, ktorá má 700 rokov. Pravdepodobne však je to staršia niektorá limba vo Vysokých Tatrách, môže mať okolo 1 000 rokov
- na planéte rastie okolo 100 tisíc druhov stromov
- stromy prakticky nestarnú, DNA zo starého a mladého stromu je prakticky rovnaká
- stromy sa rozmnožujú bez limitu, aj tisícročný strom vytvára semená
- jeden hektár mladého bukového lesa v lete denne odparí približne 300 hl vody
- vo vegetačnom období zachytí 1 ha bukového lesa 68 ton prachu, smrekového lesa 23 ton prachu, borovicového lesa 36 ton prachu
- tisíc litrov kyslíka priemerne vyprodukuje pri fotosyntéze urastený listnatý strom za jeden slnečný letný deň (človek za rovnakú dobu spotrebuje pri dýchaní okolo 300 litrov)
- 100 litrov vody denne odparí urastený košatý listnatý strom
- hrab alebo jarabina kvitnú a plodia každý rok, smrek raz za tri až štyri roky, dub za päť až šesť rokov a buk raz za šesť až osem rokov
- stromy okolo ciest sa začali cielene sadiť výnosom Márie Terézie, ktorý dokonca podľa významu ciest určoval, aké druhy stromov sa kde majú sadiť
- každý strom hrá svoju osobitú symfóniu v závislosti od druhu a pevnosti, hrúbky a rýchlosti rastu letokruhov. Zistil to Rakúšan Bartholomäus Traubeck, ktorý vytvoril elektronický „prekladač“ letokruhov do klavírnej hudby

SOLOŠNICA UŽ PIATY ROK POMÁHA ROZPOVEDAŤ PRÍBEH O M. R. ŠTEFÁNIKovi

Tento rok sme si už po piaty krát pripomenuli pamiatku generála M.R. Štefánika športovým podujatím, ktoré nesie jeho názov – STEFANIK TRAIL.

V dňoch 9.-10. júna 2017 sa konal v horách Malých Karpát už 5. ročník tohto podujatia.

Horský beh STEFANIK TRAIL so štartom pod mohylou M. R. Štefánika na Bradle a cieľom v Bratislave, Eurovea, pod sochou M. R. Štefánika, je inšpirovaný skutočným príbehom generála M. R. Štefánika a jeho bojom o prežitie v srbských horách v roku 1915 počas prvej svetovej vojny. Koná sa v spolupráci s rodinou M. R. Štefánika a pod záštitou veľvyslanectva Francúzskej republiky na Slovensku, Magistrátu Hl. mesta Bratislava a mestskej časti Bratislava Staré mesto.

STEFANIK TRAIL je podujatím, na ktorom sa môžu zúčastniť jednotlivci ako aj štafety (v zložení od 4-7 členov). Tento rok sa na štart na Bradle zaregistrovalo 197 ultrabežcov a 80 štafiet. Náročnú trať po hrebeni Malých Karpát, ktorá vedie prevažne po turistickom chodníku, tzv. Štefánikovej magistrále, tento rok úspešne zdolalo 93 ultrabežcov. Najrýchlejší z nich, Richard Zvolánek, zdolal 144 km dlhú trať za niečo vyše 16 hodín, najrýchlejšia žena dobehla za 21 a pol hodiny. Štafety prišli do cieľa všetky, najrýchlejšia z nich, OMES Running Team, prišla do cieľa v bratislavskej Eurovea za niečo vyše 11 hodín.

Podujatie by nebolo možné uskutočniť bez veľkej podpory obcí, ktorými prechádza trať náročného 144 km dlhého ultrabežu. Na trati majú účastníci 6 občerstvovacích staníc, kde sa po každých 20-25 kilometroch majú možnosť občerstviť. Občerstvovacia stanica zároveň slúži ako kontrolný bod, bežci sa musia tzv. „odpípnuť“, t.j. nasníma sa im čip a zaznamená ich prechod kontrolnou stanicou.

Jedna z občerstvovacích staníc našla svoje zázemie v obci Sološnica, v areáli futbalového štadióna. Vďaka podpore vedenia obce tu majú naši účastníci každý rok možnosť sa občerstviť a načerpať sily do ďalších kilometrov.

Občerstvovacia stanica Sološnica sa nachádza na 58. kilometri trate, bežci majú za sebou náročné kilometre nočnými horami, nakoľko štart podujatia je vo večerných hodinách – ultrabežci štartujú v piatok o 19. hodine, štafety vybiehajú na trať o 23. hodine.

Prvý bežec tento rok dobehol do Sološnice v piatok pol hodinu pred polnocou, posledný v sobotu ráno po 6. hodine.

Podujatie STEFANIK TRAIL nie je len pripomenutím si pamiatky M.R. Štefánika, je aj príbehom o vytrvalosti, spolupatričnosti a podpore. Už od prvého ročníka sa počas podujatia organizujú zbierky na podporu detského hospicu PLAMIENOK, ktoré pomáha nevyliciteľne chorým deťom stráviť ich čas v kruhu najbližších.

Tento rok sa pre PLAMIENOK podarilo vyzbierať vyše 10 tisíc EUR. Podstatnú časť (6493 EUR) tvorí príspevok anonymného darcu, ktorý za každý odbehnutý kilometer ultrabežca, ako aj člena štafety, prispieva stanovenou sumou. Toto všetko by však nebolo možné zrealizovať bez neúnavnej podpory našich dobrovoľníkov (tento rok ich bolo takmer 200), ako aj všetkých obcí na trase podujatia.

Chceli by sme sa touto cestou ešte raz poďakovať starostke Sološnice, pani Anne Čermákové a hospodárovi futbalového štadióna pánovi Rybárovi za túto podporu.

Martin Urbaník, Betka Marková
www.stefaniktrail.sk

Vážení spoluobčania,

na základe prísľubu vedenia cementárne CRH (Slovensko) a.s., závod Rohožník bol dňa 4.9.2017 spustený emisný panel pre linku RP PC2 na výrobu portlandského cementu. Emisný panel sa nachádza na obecnom úrade Sološnica, kde budú každý deň aktualizované údaje o priemerných koncentráciách hlavných znečisťujúcich látok vypúšťaných do ovzdušia za predchádzajúci deň.

Dean Sobolič

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

NARODENÍ:

Melánia Volfová
Matúš Remiš
Filip Pálka
Adam Čermák
Dorota Hornáčková
Olívia Čermáková
Diana Špotáková
Sofia Rozsypalová
Alexander Krištek

JUBILANTI:

70 rokov:

Daniela Škodová
Mária Dinušová
Marie Dinušová
Ladislav Vláčilik
Veronika Smáková
Gabriela Bächerová
František Škára
Marie Tardíková
Kamil Podolec

75 rokov:

František Dulanský
Anna Koleničová
Ladislav Turanský
Pavol Vanek
Miloš Miček
Marcela Kazičková
Milan Bächer

80 rokov:

Ladislav Bartek
Vincenzia Kutáková
Mária Poláková

85 rokov:

Viktorín Henrik
Kazičková Amália

ZOMRELÍ:

Anna Valášková
Gizela Mlynarovičová
Zdenko Ďurďovič
Ján Rybár
Helena Krúpová
Margita Pápežová
Odpočívajte v pokoji.

NENECHAJTE SI UJSŤ

- 07.10. ŠARKANIÁDA
- 08.10. ŠLÁGER PARÁDA – koncert
Martina Jakubca
- 21.10. POSEDENIE DÔCHODCOV
- 14.10. KONCERT VLASTY MUDRÍKOVEJ
A CIMBÁLOFKY LEVÁRANEK
- 31.10. LAMPIÓNOVÝ SPRIEVOD
- 28.10. DISCO
- 04.11. VOĽBY DO VÚC
- 25.11. KATARÍNSKA ZÁBAVA
- 09.12. VIANOČNÉ TRHY A VÝSTAVA

ROK 2017 OČAMI HASIČOV

Začiatkom roka sme sa podieľali na organizovaní obecnej zabíjačky, kde sme spolu ďalšími organizáciami pripravili pre občanov zabíjačkové špeciality. Na koniec fašiangového obdobia sme organizovali tradičný sprievod masiek po obci a v poslednú fašiangovú sobotu Hasičský maškarný bál. Už tradične sa zúčastňujeme cirkevných slávností- Veľká noc, božie telo, hody. Počas kvetinového jarmoku sme pre občanov pripravili občerstvenie v podobe cigánskych pečienok. V máji už tradične oslavujeme svojho patróna Sv. Floriána a pri tejto príležitosti sa uskutočnila sv. omša za živých i mŕtvych členov Dobrovoľného hasičského zboru v Sološnici. Po nej nasledovala slávnostná schôdza kde boli niektorí členovia za svoju činnosť ocenení.

V letných mesiacoch sú súčasťou hasičského života súťaže a aj v tejto oblasti sa nám darí. Kolektív dievčat sa zúčastnil hry plameň kde vo svojej kategórii obsadili prvé miesto, a taktiež v samostatne hodnotenej disciplíne požiaru útok predbehli aj chlapčenské kolektívy a dosiahli najlepší čas, za čo boli odmenené pohárom za prvé miesto. Súťažné družstvo mužov, žien a dorasteniek sa zúčastnili okresnej súťaže hasičských družstiev v Jablňovom, kde družstvo mužov obhájilo 1. miesto a tak už 5 rokov kraluje v hasičskom športe v okrese Malacky. Premiérovo sa na súťaži predstavilo družstvo dorasteniek, ktoré taktiež obsadilo 1. miesto, a tak obe družstvá postúpili do krajského kola. Družstvo žien sa umiestnilo vo svojej kategórii na 2. Mieste.

Krajská súťaž na ktorej sa predviedli družstvá mužov a dorasteniek sa tento rok konala 1. júla na futbalovom štadióne v Sološnici. Pre súťažiacich i divákov bolo zabezpečené občerstvenie v podobe cigánskych pečienok a údených cigár. Družstvo mužov obsadilo 3. miesto, veľkú radosť nám urobili dorastanky ktoré vo svojej kategórii vyhrali a tým si zabezpečili postup na Majstrovstvá Slovenskej republiky. Na záver súťaže Predseda krajského výboru DPO SR pán Anton Urdovič poďakoval DHZ Sološnica za výbornú prípravu a organizáciu krajského kola a postupujúcim poprial veľa úspechov na majstrovstvách Slovenska.

Majstrovstvá Slovenskej republiky hasičských družstiev a hasičského dorastu sa uskutočnili 15.-16. júla na atletickom štadióne v Trnave. Naše dorastanky nás a našu obec vzorne reprezentovali, v obrovskej konkurencii sa nestratili a patria do najlepšej pätky vo svojej kategórii na Slovensku. Týmto by sme sa chceli poďakovať dievčatám ale aj všetkým ktorí sa o tento úspech pričínili, a taktiež pani Starostke a obecnému zastupiteľstvu za poskytnuté dotácie na voľnočasové aktivity, lebo aj vďaka finančnej podpore dievčatá môžu dosahovať dobré výsledky. Pani starostka bola dokonca povzbudzovať naše dievčatá priamo na Majstrovstvách SR čo si veľmi vážime.

O týždeň neskôr sme organizovali 5. ročník nočnej hasičskej súťaže o putovný pohár DHZ Sološnica. Súťaže sa zúčastnilo 5 ženských a 11 mužských družstiev. Víťazi si okrem pohárov za 1. miesto odniesli aj putovné poháre ktorých držiteľmi sa stávajú po dobu 1 roka. Súťaž bola zároveň zaradená do Záhoráckej hasičskej ligy. Do ligy ktorá je zložená z ôsmich kôl(8 hasičských súťaží) sa zapojilo aj družstvo mužov a dorasteniek, obe družstvá sa momentálne nachádzajú na popredných priečkach v rámci ligy.

Už tradične organizujeme v auguste posedenie pri vatre v starom kameňolome. Aj tento rok bol pre hostí pripravený guláš a cigán-

ske pečienky. Trochu sa snami pohralo počasie keď sa medzi pekné slnečné dni vtesnal zrovna v deň konania vatre jeden upršaný. To možno niektorých ľudí odradilo, čo sa prejavilo nižšou účasťou.

V neposlednom rade treba spomenúť zášahovú činnosť dobrovoľného hasičského zboru. Tento rok je početnosť vyššia ako po minulých rokoch, čo je spôsobené najmä suchým a teplým počasím. Najväčšie množstvo zásahov je vykonávaných na podnet operačného strediska HaZZ do okolitých obcí, ale zúčastnili sme sa aj na likvidácii rozsiahleho lesného požiaru medzi obcami Láb a Jakubov. Činnosť hasičov však nie je zameraná len na hasenie požiarov ale taktiež na rôzne technické zásahy. Zároveň sa hasiči zúčastňujú školení a výcvikov kde si zvyšujú svoju odbornosť a zručnosti.

Väčšiu polovicu máme za sebou, ale do konca roka nás čaká ešte veľa práce ale aj rôznych akcií organizovaných buď samostatne alebo v spolupráci s obcou.

Za vykonanú prácu patrí všetkým členom Dobrovoľného hasičského zboru v Sološnici poďakovanie, a tiež želanie dostatku síl a elánu do ďalšej činnosti.

Ing. Ján Ralbovský
Veliteľ DHZ

FUTBALOVÝ DEŇ

Koniec leta patril športu. Turnej prípraviek, športový tábor či futbalový deň ale i upravené plážové ihrisko prispievajú

k tomu, aby sa nielen deti, ale i dospelí trochu viac rozhybali. Pri príprave futbalového dňa som mala hlavu plnú ideálov, všetko sa však akosi začalo sypať... Najprv sa ospravedlnili Vacenovice, ktoré mali reprezentovať ženy ☹, že nemôžu prísť. Zohnať náhradu z akéhokoľvek kúta Záhoria bol naozaj problém, ale keďže ženy hrať chceli, tak sme vytvorili dve družstvá a nakoniec bola aj striedačka. Horšie to bolo s mužmi, ktorým Korňa odriekla tri dni pred zápasom. Snaha o akúkoľvek náhradu bola márna a tak okrem žien hrali deti Sološnica – Lozorno. No ešte sa riešil problém s hudbou, pretože aj muzikanti sa ozvali pár dní pred Futbalovým dňom, že neprídu... A pretože nám počasie prišlo, futbalu chývali ľuďom nevedela žiadna zmena, tancovalo sa ešte dlho do noci.

FUTBALOVÝ KEMP

V dňoch 26.-28. júla usporiadal futbalový klub Sološnica trojdňový tréningový kemp pre prípravkárov a žiakov klubu.

Deti strávili tri celé dni v areáli ihriska, kde doobeda absolvovali dvojhodinový tréning. Na obed sme chodili do reštaurácie Pod Roštúnom, kde si pochutnali na veľmi chutných obedoch. Po obede sa deti venovali rôznym športovým aktivitám a záver dňa ukončili dvojhodinovým tréningom.

Tohto kempu sa zúčastnilo 22 detí a takto sme sa pripravovali na ďalšiu ligovú sezónu. Všetkým deťom patrí veľký obdiv, hlavne najmenším 5-6 ročným, ktorý zvládli tri dni náročného tréningu. Podľa ohlasu detí mal tréningový kemp úspech a všetci boli spokojní.

FUTBALOVÝ KLUB SOLOŠNICA

FK SOLOŠNICA SA VRÁTLA SPÄŤ NA FUTBALOVÚ MAPU SLOVENSKA

Po štyroch rokoch, počas ktorých hrali Sološničania v kategórii dospelých pod hlavičkou FC Rohožník B, sa do tejto kategórie vracia mužstvo pod názvom FK Sološnica. Po ferovom „rozvode“ s Rohožníkom, sme okrem družstva Prípravky mohli prihlásiť aj mužstvo dospelých. Keďže niektorí z našich drobčov z prípravky povyrástli, tak sme ich prihlásili do súťaže Mladších žiakov Bratislava-vidiek. Sme nesmierne radi, že sa naša futbalová rodina utešene rozrastá a že prostredníctvom futbalu môžeme robiť dobré meno našej obci.

Držíme palce všetkým trom družstvám, aby získali čo najviac bodov, ale hlavne fanúšikov.